

6.2- SỰ SUY TÀN CỦA CHỦ NGHĨA NGOẠI LỆ MỸ

Charles M. Blow

The New York Times, 19/11/2011

Liệu nước Mỹ có là một ngoại lệ trong cộng đồng các quốc gia ? Liệu chúng ta, với tư cách là một quốc gia, một dân tộc và một nền văn hóa, được đứng riêng ra và đẹp đẽ hơn những nước khác ? Liệu chúng ta có thật là “ *một thành phố chói lọi trên đỉnh đồi* ” như Ronald Reagan mô tả ? Liệu chúng ta “ *đã được Thượng đế lựa chọn, và được lịch sử trao cho sứ mệnh làm mô hình cho cả thế giới* ” như George W. Bush đã nói ?

Năm nay, lần đầu tiên người Mỹ đã không nói có.

Theo một báo cáo mới được công bố thứ năm vừa qua, của Pew Research Center (Trung tâm nghiên cứu Pew, Dự án thái độ cầu toàn). Khi người Mỹ được hỏi liệu họ có đồng ý với câu nói : “ *Dân tộc chúng ta cao đẹp hơn các nước khác* ”, chỉ có 49% đồng ý với câu nói này. Vào năm 2002, con số này là 60%. Đó là năm đầu tiên Trung tâm Pew đặt ra câu hỏi này.

Có lẽ điều đáng quan tâm hơn là trong số thanh niên ở tuổi từ 18 đến 29, số phần trăm người Mỹ tin là văn hóa của họ cao hơn các nước khác, đã thấp hơn tỷ lệ thanh niên ở Đức, Tây Ban Nha và Anh.

Ngay cả nếu bạn để qua một bên những từ nặng nề như văn hóa thượng đẳng, người Mỹ cũng không còn cảm thấy phần chân lấm về nước Mỹ hiện tại. Một cuộc thăm dò ý kiến vào tháng trước của báo *Time* và SRBI đã cho thấy là có tới 71% người Mỹ nghĩ rằng vị trí của Mỹ trên thế giới đã giảm trong mấy năm vừa qua.

Mặc cảm tự tôn

	Toàn thể	18-29 tuổi	30-49 tuổi	> 50 tuổi
Mỹ	49%	37%	44%	60%
Đức	47%	45%	42%	> 50%
Tây Ban Nha	44%	39%	34%	> 50%
Anh	32%	38%	20%	38%
Pháp	27%	20%	20%	35%

	Có bằng đại học	Không có bằng cao đẳng
Mỹ	43%	> 52%
Đức	25%	50%
Tây Ban Nha	31%	49%
Anh	25%	36%
Pháp	15%	35%

Và một cuộc thăm dò của đài truyền hình *NBC News* và báo *Wall Street* vào đầu tháng này đã cho biết hầu hết người Mỹ tin rằng không những chúng ta đang trải qua một thời kỳ khó khăn với tư cách một quốc gia, mà chúng ta còn đang “ bắt đầu một sự suy tàn dài hạn, và nước Mỹ sẽ không còn là quốc gia dẫn đầu thế giới nữa ”.

Chúng ta đang rơi vào trạng thái bi quan nguy hiểm của cả nước. Chúng ta phải trả lời một câu hỏi lớn : Sự hùng cường của nước Mỹ là nhờ ở Thượng đế hay là nhờ sự bèn bỉ của người dân ? Liệu chủ nghĩa ngoại lệ Mỹ là một loại dầu thánh hay là bản chất của dân tộc. Nếu câu trả lời là sự bèn bỉ và bản chất dân tộc, thì chúng ta cần phải làm việc để giữ lại chúng. Chúng ta phải tìm ra lối thoát khỏi ngõ cụt này. Chúng ta phải tìm cách thoát ra. Chúng ta phải sáng tạo ra lối thoát.

Chúng ta nên chấm dứt than thở nhớ thương về dĩ vãng. Chúng ta nên nhận ra rằng chúng ta đã để cho quốc gia hùng mạnh này suy sụp, và chúng ta phải đưa ra phương hướng phục hồi lại nó. Và phương hướng này phải đi qua lao động cực khổ, và chọn lựa khó khăn. Các bạn chọn lựa sự hùng mạnh, nhưng sự hùng mạnh không chọn lựa các bạn.

Và có nghĩa là chúng ta phải đầu tư cho tương lai. Chúng ta phải đầu tư vào hạ tầng cơ sở đang rệu rã của chúng ta. Chúng ta phải đầu tư cho các ngành công nghiệp của tương lai. Chúng ta phải đầu tư vào những thế hệ con em đang cùng khổ và bị quên lãng. Chúng ta phải đầu tư vào giáo dục. Chính sách cắt bớt (ngân sách) và tăng trưởng (1) là một huyền thoại.

Chúng ta phải nhìn thế giới với cặp mắt tinh tường, và với tâm trí khiêm tốn, và phải làm những công việc khó khăn như chúng ta đã từng làm nhiều lần trong quá khứ. Đó mới là thành phố sáng chói trên đỉnh đồi, các bạn ạ !

Chú thích :

(1) Chính sách “ cắt và tăng trưởng ” (*cut and grow*). Thành ngữ này bình thường áp dụng cho việc làm vườn, cắt cỏ để nó mọc lại.

Đầu năm 2011, đảng Cộng hòa chiếm được đa số ở Quốc hội Mỹ, đã đưa ra lý thuyết “ *cut and grow* ” có nghĩa là cắt giảm ngân sách của Nhà nước mà vẫn làm tăng trưởng được kinh tế. Bình thường, các kinh tế gia Mỹ vẫn chủ trương đường lối : Khi kinh tế suy thoái nạn thất nghiệp tăng cao, chính phủ phải chi tiêu nhiều hơn nữa (gây ra thâm hụt ngân sách nhiều hơn nữa) để tạo thêm công ăn việc làm và làm tăng trưởng nền kinh tế (ví dụ chính sách *New Deal* của chính phủ Dân chủ F. D. Roosevelt trong những năm 1930). Cho nên có người phê phán chủ trương “ *cut and grow* ” của Đảng Cộng Hòa là không tưởng.